

**Rozkład materiału a wymagania podstawy programowej
dla III klasy czteroletniego liceum i pięcioletniego technikum. Zakres rozszerzony**

TEMAT	LICZBA GODZIN LEKCYJNYCH	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE Z PODSTAWY PROGRAMOWEJ
WYRAŻENIA WYMIERNE		
Wyrażenia wymierne	3	<p>II. Wyrażenia algebraiczne. Zakres podstawowy. Uczeń:</p> <p>1) stosuje wzory skróconego mnożenia na: $(a + b)^2$, $(a - b)^2$, $a^2 - b^2$, $(a + b)^3$, $(a - b)^3$, $a^3 - b^3$, $a^n - b^n$;</p> <p>2) dodaje, odejmuje i mnoży wielomiany jednej i wielu zmiennych;</p> <p>4) rozkłada wielomiany na czynniki metodą wyłączania wspólnego czynnika przed nawias oraz metodą grupowania wyrazów, w przypadkach nie trudniejszych niż rozkład wielomianu $W(x) = 2x^3 - \sqrt{3}x^2 + 4x - 2\sqrt{3}$;</p> <p>5) znajduje pierwiastki całkowite wielomianu o współczynnikach całkowitych;</p> <p>6) dzieli wielomian jednej zmiennej $W(x)$ przez dwumian postaci $x - a$;</p> <p>II. Wyrażenia algebraiczne. Zakres rozszerzony. Uczeń:</p> <p>1) znajduje pierwiastki całkowite i wymierne wielomianu o współczynnikach całkowitych;</p> <p>3) korzysta ze wzorów na: $a^3 + b^3$, $(a + b)^n$ i $(a - b)^n$.</p>
Równania wymierne	5	<p>III. Równania i nierówności. Zakres podstawowy. Uczeń:</p> <p>7) rozwiązuje równania wymierne postaci $\frac{V(x)}{W(x)} = 0$ gdzie wielomiany $V(x)$ i $W(x)$ są zapisane w postaci iloczynowej.</p> <p>III. Równania i nierówności. Zakres rozszerzony. Uczeń:</p> <p>2) rozwiązuje równania i nierówności wymierne nie trudniejsze niż $\frac{x+1}{x(x-1)} + \frac{1}{x+1} \geq \frac{2x}{(x-1)(x+1)}$</p>
Nierówności wymierne	4	<p>III. Równania i nierówności. Zakres rozszerzony. Uczeń:</p> <p>1) rozwiązuje nierówności wielomianowe typu: $W(x) > 0$, $W(x) \geq 0$, $W(x) < 0$, $W(x) \leq 0$ dla wielomianów doprowadzonych do postaci iloczynowej lub takich, które dają się doprowadzić do postaci iloczynowej metodą wyłączania wspólnego czynnika przed nawias lub metodą grupowania;</p> <p>2) rozwiązuje równania i nierówności wymierne nie trudniejsze niż $\frac{x+1}{x(x-1)} + \frac{1}{x+1} \geq \frac{2x}{(x-1)(x+1)}$</p>
Przekształcanie wyrażeń algebraicznych	3	<p>VI.* Równania z jedną niewiadomą. Uczeń:</p> <p>5) przekształca proste wzory, aby wyznaczyć zadaną wielkość we wzorach geometrycznych(...) i fizycznych(...).</p>
Hiperbola. Przesuwanie hiperboli	4	<p>V. Funkcje. Zakres podstawowy. Uczeń:</p> <p>2) oblicza wartość funkcji zadanej wzorem algebraicznym;</p> <p>4) odczytuje z wykresu funkcji: dziedzinę, zbiór wartości, miejsca zerowe, przedziały monotoniczności, przedziały, w których funkcja przyjmuje wartości większe (nie mniejsze) lub mniejsze (nie większe) od danej liczby, największe i najmniejsze wartości funkcji (o ile istnieją) w danym przedziale domkniętym oraz argumenty, dla których wartości największe i najmniejsze są przez funkcję przyjmowane</p> <p>12) na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ szkicuje wykresy funkcji $y = f(x - a)$, $y = f(x) + b$, $y = -f(x)$, $y = f(-x)$;</p> <p>13) posługuje się funkcją $f(x) = \frac{a}{x}$, w tym jej wykresem, do opisu i interpretacji zagadnień związanych z wielkościami odwrotnie proporcjonalnymi, również w zastosowaniach praktycznych;</p>
Funkcje wymierne	3	<p>V. Funkcje. Zakres podstawowy. Uczeń:</p> <p>12) na podstawie wykresu funkcji $y = f(x)$ szkicuje wykresy funkcji $y = f(x - a)$, $y = f(x) + b$, $y = -f(x)$, $y = f(-x)$;</p> <p>13) posługuje się funkcją $f(x) = \frac{a}{x}$, w tym jej wykresem (...)</p> <p>V. Funkcje. Zakres rozszerzony. Uczeń:</p>

		3) dowodzi monotoniczności funkcji zadanej wzorem, jak w przykładzie: wykaż, że funkcja $f(x) = \frac{x-1}{x+2}$ jest monotoniczna w przedziale $(-\infty, -2)$.
Powtórzenie, praca klasowa i jej omówienie	3	
CIĄGI		
Przykłady ciągów	2	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 1) oblicza wyrazy ciągu określonego wzorem ogólnym; 2) oblicza początkowe wyrazy ciągów określonych rekurencyjnie (...) 3) w prostych przypadkach bada, czy ciąg jest rosnący, czy malejący;
Ciąg arytmetyczny	3	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 2) oblicza początkowe wyrazy ciągów określonych rekurencyjnie (...) 4) sprawdza, czy dany ciąg jest arytmetyczny lub geometryczny; 5) stosuje wzór na n -ty wyraz (...) ciągu arytmetycznego; 7) wykorzystuje własności ciągów, w tym arytmetycznych i geometrycznych, do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście praktycznym. Twierdzenia, dowody. Zakres podstawowy. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 6. Wzory na n -ty wyraz (...) ciągu arytmetycznego (...).
Suma wyrazów ciągu arytmetycznego	3	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 5) stosuje wzór na n -ty wyraz i na sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego; 7) wykorzystuje własności ciągów, w tym arytmetycznych i geometrycznych, do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście praktycznym. Twierdzenia, dowody. Zakres podstawowy. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 6. Wzory (...) sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego (...).
Ciąg geometryczny	3	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 2) oblicza początkowe wyrazy ciągów określonych rekurencyjnie (...) 4) sprawdza, czy dany ciąg jest arytmetyczny lub geometryczny; 6) stosuje wzór na n -ty wyraz (...) ciągu geometrycznego; 7) wykorzystuje własności ciągów, w tym arytmetycznych i geometrycznych, do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście praktycznym. Twierdzenia, dowody. Zakres podstawowy. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 6. Wzory na n -ty wyraz (...) ciągu (...) geometrycznego.
Suma wyrazów ciągu geometrycznego	3	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 6) stosuje wzór na n -ty wyraz i na sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego; 7) wykorzystuje własności ciągów, w tym arytmetycznych i geometrycznych, do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście praktycznym. Twierdzenia, dowody. Zakres podstawowy. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 6. Wzory na n -ty wyraz i sumę n początkowych wyrazów ciągu (...) geometrycznego.
Procent prosty i procent składany	4	VI. Ciągi. Zakres podstawowy. Uczeń 5) stosuje wzór (...) na sumę n początkowych wyrazów ciągu arytmetycznego; 6) stosuje wzór (...) na sumę n początkowych wyrazów ciągu geometrycznego; 7) wykorzystuje własności ciągów, w tym arytmetycznych i geometrycznych, do rozwiązywania zadań, również osadzonych w kontekście praktycznym.
Granice ciągów	2	VI. Ciągi. Zakres rozszerzony. Uczeń 1) oblicza granice ciągów, korzystając z granic ciągów typu $\frac{1}{n}$, $\sqrt[n]{a}$ oraz twierdzeń o granicach sumy, różnicy, iloczynu i ilorazu ciągów zbieżnych, a także twierdzenia o trzech ciągach;
Obliczanie granic	4	VI. Ciągi. Zakres rozszerzony. Uczeń

		1) oblicza granice ciągów, korzystając z granic ciągów typu $\frac{1}{n}$, $\sqrt[n]{a}$ oraz twierdzeń o granicach sumy, różnicy, iloczynu i ilorazu ciągów zbieżnych, a także twierdzenia o trzech ciągach;
Szereg geometryczny	3	VI. Ciągi. Zakres rozszerzony. Uczeń 2) rozpoznaje zbieżne szeregi geometryczne i oblicza ich sumę.
Powtórzenie, praca klasowa i jej omówienie	3	
PODOBIENSTWO FIGUR		
Twierdzenie Talesa i twierdzenie odwrotne do twierdzenia Talesa	3	VIII. Planimetria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) stosuje twierdzenia: Talesa, odwrotne do twierdzenia Talesa (...);
Wielokąty podobne	3	VIII. Planimetria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) stosuje twierdzenia: Talesa, odwrotne do twierdzenia Talesa (...); 8) korzysta z cech podobieństwa trójkątów;
Cechy podobieństwa trójkątów	2	VIII. Planimetria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) stosuje twierdzenia: Talesa, odwrotne do twierdzenia Talesa (...); 8) korzysta z cech podobieństwa trójkątów;
Cechy podobieństwa trójkątów (cd.)	3	VIII. Planimetria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) stosuje twierdzenia: Talesa, odwrotne do twierdzenia Talesa (...); 8) korzysta z cech podobieństwa trójkątów; Twierdzenia, dowody. Zakres podstawowy. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 8. Twierdzenie o odcinkach w trójkącie prostokątnym. Jeśli odcinek CD jest wysokością trójkąta prostokątnego ABC o kącie prostym ACB , to $ AD \cdot BD = CD ^2$, $ AC ^2 = AB \cdot AD $ oraz $ BC ^2 = AB \cdot BD $.
Pola figur podobnych	2	VIII. Planimetria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) stosuje twierdzenia: Talesa, odwrotne do twierdzenia Talesa (...); 8) korzysta z cech podobieństwa trójkątów; 9) wykorzystuje zależności między obwodami oraz między polami figur podobnych;
Powtórzenie, praca klasowa i jej omówienie	3	
FUNKCJE TRYGNOMETRYCZNE		
Funkcje trygonometryczne kąta ostrego	1	VII. Trygonometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 1) wykorzystuje definicje funkcji: sinus, cosinus i tangens dla kątów od 0° do 180° , w szczególności wyznacza wartości funkcji trygonometrycznych dla kątów 30° , 45° , 60° ; 2) znajduje przybliżone wartości funkcji trygonometrycznych, korzystając z tablic lub kalkulatora; 3) znajduje za pomocą tablic lub kalkulatora przybliżoną wartość kąta, jeśli dana jest wartość funkcji trygonometrycznej;
Kąty o miarach dodatnich i ujemnych	1	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 1) stosuje miarę łukową, zamienia miarę łukową kąta na stopniową i odwrotnie;
Funkcje trygonometryczne dowolnego kąta	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Podstawowe związki między funkcjami trygonometrycznymi	3	VII. Trygonometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 4) korzysta z wzorów $\sin^2 \alpha + \cos^2 \alpha = 1$, $\operatorname{tg} \alpha = \frac{\sin \alpha}{\cos \alpha}$;
Wykres funkcji $y = \sin \alpha$	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 2) posługuje się wykresami funkcji trygonometrycznych: sinus(...); 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Wykres funkcji $y = \cos \alpha$	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 2) posługuje się wykresami funkcji trygonometrycznych: (...) cosinus, (...); 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Wykres funkcji $y = \operatorname{tg} \alpha$	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 2) posługuje się wykresami funkcji trygonometrycznych: (...) tangens; 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Wzory redukcyjne	3	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 4) stosuje wzory redukcyjne dla funkcji trygonometrycznych;

Powtórzenie i sprawdzian	2	
Miara łukowa kąta	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 1) stosuje miarę łukową, zamienia miarę łukową kąta na stopniową i odwrotnie;
Funkcje trygonometryczne zmiennej rzeczywistej	2	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 1) stosuje miarę łukową, zamienia miarę łukową kąta na stopniową i odwrotnie; 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Funkcje o wzorach $y = \sin ax$, $y = a \sin x...$	3	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych;
Równania i nierówności trygonometryczne	5	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 3) wykorzystuje okresowość funkcji trygonometrycznych; 4) stosuje wzory redukcyjne dla funkcji trygonometrycznych; 6) rozwiązuje równania i nierówności trygonometryczne o stopniu trudności nie większym niż w przykładach: $4 \cos 2x \cos 5x = 2 \cos 7x + 1$, $2 \sin^2 x \leq 1$.
Sinus, cosinus i tangens sumy i różnicy kątów	3	VII. Trygonometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 5) korzysta z wzorów na sinus, cosinus i tangens sumy i różnicy kątów, a także na funkcje trygonometryczne kątów podwojonych; Twierdzenia, dowody. Zakres rozszerzony. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 4. Wzory na sinus i cosinus sumy i różnicy kątów.
Powtórzenie, praca klasowa i jej omówienie	3	
GEOMETRIA ANALITYCZNA		
Punkty i odcinki w układzie współrzędnych	3	IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres podstawowy. Uczeń: 3) oblicza odległość dwóch punktów w układzie współrzędnych; 7) wyznacza obrazy (...) wielokątów w symetriach osiowych względem osi układu współrzędnych, symetrii środkowej (o środku w początku układu współrzędnych). X*. Oś liczbowa. Układ współrzędnych na płaszczyźnie. Uczeń: 4) znajduje środek odcinka, którego końce mają dane współrzędne (całkowite lub wymierne) oraz znajduje współrzędne drugiego końca odcinka, gdy dany jest jeden koniec i środek;
Równanie prostej	3	IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres podstawowy. Uczeń: 1) rozpoznaje wzajemne położenie prostych na płaszczyźnie na podstawie ich równań, w tym znajduje wspólny punkt dwóch prostych, jeśli taki istnieje; 2) posługuje się równaniami prostych na płaszczyźnie, w postaci kierunkowej i ogólnej, w tym wyznacza równanie prostej o zadanych własnościach (takich jak na przykład przechodzenie przez dwa dane punkty, znany współczynnik kierunkowy, równoległość lub prostopadłość do innej prostej, styczność do okręgu);
Równanie prostej (cd.)	3	IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres podstawowy. Uczeń: 2) posługuje się równaniami prostych na płaszczyźnie, w postaci kierunkowej i ogólnej, w tym wyznacza równanie prostej o zadanych własnościach (takich jak na przykład przechodzenie przez dwa dane punkty, znany współczynnik kierunkowy, równoległość lub prostopadłość do innej prostej, styczność do okręgu); 5) oblicza odległość punktu od prostej;
Równanie okręgu	4	IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres podstawowy. Uczeń: 4) posługuje się równaniem okręgu $(x - a)^2 + (y - b)^2 = r^2$; IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres rozszerzony. Uczeń: 1) stosuje równanie okręgu w postaci ogólnej; 2) znajduje punkty wspólne dwóch okręgów;
Interpretacja geometryczna układu równań	4	IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres podstawowy. Uczeń:

		6) znajduje punkty wspólne prostej i okręgu oraz prostej i paraboli będącej wykresem funkcji kwadratowej; IX. Geometria analityczna na płaszczyźnie kartezjańskiej. Zakres rozszerzony. Uczeń: 2) znajduje punkty wspólne dwóch okręgów;
Powtórzenie, praca klasowa i jej omówienie	3	
STEREOMETRIA		
Wielościany i inne figury przestrzenne	4	X. Stereometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 3) rozpoznaje w graniastoslupach i ostrosłupach kąty między odcinkami (np. krawędziami, krawędziami i przekątnymi) (...) oblicza miary tych kątów; 6) oblicza objętości i pola powierzchni graniastoslupów, (...), również z wykorzystaniem trygonometrii i poznanych twierdzeń;
Figury obrotowe i inne figury przestrzenne	4	X. Stereometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 4) rozpoznaje w walcach i w stożkach kąt między odcinkami (...), oblicza miary tych kątów; 6) oblicza objętości i pola powierzchni (...) walca, stożka i kuli, również z wykorzystaniem trygonometrii i poznanych twierdzeń;
Proste i płaszczyzny w przestrzeni	4	X. Stereometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 1) rozpoznaje wzajemne położenie prostych w przestrzeni, w szczególności proste prostopadłe nieprzecinające się; 2) posługuje się pojęciem kąta między prostą a płaszczyzną oraz pojęciem kąta dwuściennego między półpłaszczyznami; 3) rozpoznaje w graniastoslupach i ostrosłupach kąty między odcinkami (np. krawędziami, krawędziami i przekątnymi) oraz kąty między ścianami, oblicza miary tych kątów; 4) rozpoznaje w walcach i w stożkach kąt między odcinkami oraz kąt między odcinkami i płaszczyznami (np. kąt rozwarcia stożka, kąt między tworzącą a podstawą), oblicza miary tych kątów; X. Stereometria. Zakres rozszerzony. Uczeń: 1) zna i stosuje twierdzenie o prostej prostopadłej do płaszczyzny i o trzech prostopadłych; Twierdzenia, dowody. Zakres rozszerzony. Uczeń zna twierdzenie i jego dowód: 8. Twierdzenie o prostej prostopadłej do płaszczyzny. Dane są proste k , l i m leżące na jednej płaszczyźnie. Jeśli proste k i l przecinają się i prosta n jest do nich prostopadła, to prosta n jest także prostopadła do prostej m . 9. Twierdzenie o trzech prostopadłych. Prosta k przecina płaszczyznę P i nie jest do niej prostopadła. Prosta l jest rzutem prostokątnym prostej k na płaszczyznę P . Prosta m leży na płaszczyźnie P . Wówczas proste k i m są prostopadłe wtedy i tylko wtedy, gdy proste l i m są prostopadłe.
Przekroje graniastoslupów i ostrosłupów	4	X. Stereometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 5) określa, jaką figurą jest dany przekrój prostopadłościanu płaszczyzną; X. Stereometria. Zakres rozszerzony Uczeń: 2) wyznacza przekroje sześciianu i ostrosłupów prawidłowych oraz oblicza ich pola, także z wykorzystaniem trygonometrii.
Bryły podobne	4	X. Stereometria. Zakres podstawowy. Uczeń: 7) wykorzystuje zależność między objętościami brył podobnych.
Powtórzenie i praca klasowa	3	

* Zagadnienia z podstawy programowej dla szkoły podstawowej dla klas VII-VIII

** Zagadnienia z podstawy programowej dla szkoły podstawowej dla klas IV-VI

(...) Oznacza, że zapis z podstawy został skrócony – pominięte zostały te treści, które nie są realizowane przy danym zagadnieniu (zostały uwzględnione wcześniej, albo będą uzupełnione później)